Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 124 019 van 15 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 21 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat K. DASSEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"***A. Feitenrelaas***
U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het district Jaffna. U bent een Tamil van etnische origine. Op 12 januari 2012 diende u uw eerste asielaanvraag in te België. Deze werd op 23 april 2012 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) besloten met een weigering van de hoedanigheid van de vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 24 juli 2012. Na uw negatieve beslissing verliet u België op 19 februari 2013. U wilde via Zwitserland naar Canada reizen, maar werd aangehouden op de luchthaven bij de vaststelling dat u in het bezit was van een frauduleus paspoort. U werd teruggestuurd naar België volgens de Dublin Verordening en diende hier een tweede asielaanvraag in op 26 maart 2013. U baseerde zich hiervoor op dezelfde vluchtmotieven door u ingeroepen tijdens uw eerste

asielaanvraag. Omwille van uw deelname aan" heldendag" ter herinnering van overleden Tamiltijgers in 2011 en uw politieke engagement bij de gemeentelijke verkiezingen in Jaffna, meent u te worden vervolgd door de Sri Lankaanse overheid, zoals u ook inriep tijdens uw eerste asielaanvraag. U wordt heden nog steeds gezocht door de Sri Lankaanse autoriteiten. Zo viel de politie binnen op het huwelijksfeest van uw zus op 7 april 2013 op zoek naar u, terwijl u hier in België was. Ook naar aanleiding van uw deelname in België aan zowel de viering van "martelarendag" waarop gesneuvelde "LTTE"-leden (Liberation Tigers of Tamil Eelam) worden herdacht, als de viering van Mulivaikal waarop alle Tamilslachtoffers gevallen tijdens het laatste Sri Lankaanse conflict worden herdacht; vreest u de Sri Lankaanse autoriteiten bij een terugkeer naar Sri Lanka. U vernam immers dat Tamils die aan dergelijke demonstraties deelnemen in het buitenland bij terugkeer worden geviseerd.

Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een kopie van een oproepingsbrief van de politie van Jaffna neer en een Engelstalige vertaling, een kopie van uw valse paspoort, een briefomslag uit Sri Lanka, een internetartikel over de herdenking van Mulivaikal door Tamils in België, enkele foto's tijdens een demonstratie in België, algemene informatie over de toestand in Sri Lanka en informatie aangaande de situatie van gedeporteerde Tamils naar Sri Lanka. Na uw gehoor maakte u aan het CGVS per fax de huwelijksakte van uw zus, enkele huwelijksfoto's van uw zus en uw boarding passes over.

B. Motivering

Na analyse van uw asielrelaas dient door het CGVS te worden vastgesteld dat u geen feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat u Sri Lanka verlaten hebt uit een gegronde vrees voor vervolging, om redenen van ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging, of het behoren tot een sociale groep zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of dat u alsnog, bij een eventuele terugkeer, een dergelijke vrees dient te hebben. Evenmin maakte u aannemelijk een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te lopen bij terugkeer naar Sri Lanka.

Immers steunt u uw huidige asielaanvraag deels op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet zoals u ook aangeeft tijdens uw gehoor op het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p.5, 6 en 7). In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden politieke engagement bij de gemeenteraadsverkiezingen en uw daaraan gekoppelde problemen met de "EPDP" (Eelam People's Democratic Party) en de Sri Lankaanse overheid. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd. U diende vervolgens geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het CGVS kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe elementen en feiten te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezig elementen. Aangezien u in het kader van deze asielaanvraag volhardt in vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is, en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de status van vluchteling, of voor de subsidiaire beschermingsstatus. In casu komt het CGVS tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voor brengt.

Zo beweert u nu naar aanleiding van uw vorige problemen in Sri Lanka intussen te zijn opgeroepen voor verhoor op 25/12/2012 door de politie van Jaffna en legde u als bewijs hiervan een oproepingsbrief voor. Hierbij dient echter te worden vastgesteld dat de bewijswaarde van het door u neergelegde politionele document bijzonder relatief is (zie gehoorverslag CGVS p. 4). Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt dat er in Sri Lanka een hoge graad van corruptie heerst en juridische documenten als oproepingen en arrestatiebevelen er eenvoudigweg tegen betaling kunnen worden verkregen. Omkoping doet zich vrijwel in alle geledingen van de overheidsadministratie voor. Een kopie van deze informatie werd bijgevoegd aan het administratieve dossier. U geeft toe met betrekking tot uw moeilijkheden in Sri Lanka geen andere documenten te bezitten dan de oproepingsbrief van de politie (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gezien de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen gezocht te worden door de Sri Lankaanse autoriteiten volstaat dit document niet om deze eerdere beoordeling van uw asielmotieven in positieve zin te wijzigen. Uw verdere verklaring dat u tijdens uw eerste asielaanvraag steeds de waarheid hebt verteld en u alleen maar over uw precieze reisweg van Sri Lanka naar België hebt gelogen, geldt niet als een valabele uitleg en wijzigt niets aan de eerdere beoordeling van uw asielaanvraag (zie gehoorverslag CGVS p.6).

Dat u voorts niet op de hoogte bent in welke fase het onderzoek naar u door de Sri Lankaanse politie en mogelijks andere overheidsdiensten zich bevindt, staat haaks op de door u ingeroepen vrees voor vervolging bij terugkeer naar Sri Lanka. U geeft toe onwetend te zijn over verdere acties van de

politie in de zaak tegen u (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Het enige dat u weet is dat de politie u gezocht heeft op het huwelijksfeest van uw zus in april 2013. Of er daadwerkelijk een rechtszaak tegen u werd geopend, is u echter onbekend. Nochtans kan afgeleid worden uit de vertaling van de door u neergelegde oproepingsbrief dat een rechtszaak zou volgen wanneer u naliet zich te melden bij de politie op de datum bepaald in de brief. U diende zich volgens de brief te melden op 25 december 2012, toch wist u tijdens het gehoor van 26/09/2013 niets over een eventuele rechtszaak. Dat u niet in de mogelijkheid bent dergelijke informatie te bekomen over de verdere ontwikkelingen in uw zaak zoals u verklaarde tijdens uw gehoor, maakte u onvoldoende aannemelijk. U hebt immers nog steeds regelmatig contact met uw familie in Sri Lanka (zie gehoorverslag CGVS, p.6 en 8). Hiermee geconfronteerd door het CGVS, gaf u het ontwijkende antwoord dat uw ouders uit bescherming voor uw jongere zus tijdelijk verhuisd zijn naar uw tante in Jaffna. Opnieuw is dit een weinig bevredigende verklaring voor het feit dat u tijdens uw gehoor op het CGVS geen concrete informatie kan verschaffen over de precieze afloop of evolutie in het politieonderzoek naar uw persoon. Het gegeven dat u noch uw familie verdere juridische hulp inschakelden om zich te vergewissen over een eventuele rechtszaak tegen u of een stand van zaken op te vragen, omdat er geen vrees meer bestaat over uw persoon aangezien u veilig in het buitenland verblijft zoals u verklaarde op het CGVS; is volledig in strijd met uw ingeroepen vluchtmotieven en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielverklaringen.

U riep als bijkomend nieuw element in bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka verdere moeilijkheden te vrezen met de overheid wegens uw deelname in België aan de herdenking van Mulivaikal en heldendag georganiseerd door Tamils (zie gehoorverslag CGVS p.4). U kon uw ingeroepen vrees dienaangaande onvoldoende aannemelijk maken. U legde ter ondersteuning van uw activiteiten in België een internetartikel neer en enkele foto's. U geeft toe geen lid te zijn van een buitenlandse politieke Tamilorganisatie, maar als gewone Tamilburger te hebben deelgenomen aan voornoemde activiteiten (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Volgens uw omschrijving zou u op de herdenkingsdag van Mulivaikal samen met andere betogers de slachtoffers van de oorlog in Sri Lanka hebben herdacht door het neerleggen van bloemen op een begraafplaats. U nam ook deel aan een stille optocht. U had verder geen andere activiteiten. U slaagde er derhalve niet in te overtuigen een dergelijk profiel te bezitten dat u wegens gedane activiteiten hier bij uw terugkeer naar Sri Lanka een vrees voor vervolging dient te koesteren. Niks in uw verklaringen wijst erop dat als zou uw profiel dat van een gewone Tamilburger overstijgen en u om andere redenen dan loutere solidariteit met de gevallen slachtoffers, deelnam aan voornoemde evenementen. Dat u aldus hierom zou geviseerd worden door de Sri Lankaanse overheid bij terugkeer maakte u niet aannemelijk.

Het CGVS wenst nogmaals te verwijzen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka die sedert het einde van het conflict gevoelig verbeterd is. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op het LTTE. Het UNHCR wijst in zijn Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of sylum-Seekers From Sri Lanka d.d. 21 december 2012 er weliswaar op dat algemene mensenrechtensituatie in Sri Lanka precair is, maar stelt dat in het licht van de huidige situatie in Sri Lanka alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Sri Lanka op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Sri Lanka van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het profiel van een Tamil afkomstig uit het Noorden van Sri Lanka waarop u zich evenwel kan beroepen, is evenmin voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Daarenboven kan nog worden toegevoegd dat de twaalf risicofactoren waarnaar het Europees Hof voor de Rechten van Mens verwijst voor de beoordeling van asielaanvragen van Tamils uit Sri Lanka en andere risicofactoren gedetecteerd door het Commissariaat-generaal in haar Subject Related Briefing "Sri Lanka. Risico bij Terugkeer", mee in overweging werden genomen.

Ten slotte dient te worden aangestipt dat evenmin de overige door u neergelegde documenten, met name persberichten aangaande de algemene situatie in Sri Lanka, de situatie van gedeporteerde Tamil asielzoekers naar Sri Lanka, de faxkopieën van de huwelijksakte van uw zus, enkele huwelijksfoto's van uw zus en uw Zwitserse boarding pass van die aard zijn dat zij de appreciatie van uw asielaanvraag door het CGVS in positieve zin kunnen ombuigen. Deze documenten vormen geenszins een bewijs van uw ingeroepen persoonlijke vervolging door de Sri Lankaanse overheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker betoogt dat het niet ernstig is om te stellen dat de neergelegde oproepingsbrief geen waarde heeft omdat dergelijke documenten gemakkelijk door corruptie kunnen worden bekomen. Dat er corruptie is in zijn land kan hem niet worden verweten en kan niet automatisch betekenen dat alle documenten uit dit land automatisch opzij worden geschoven. Er is geen reden om aan te nemen dat de documenten in verzoekers concrete geval vals zouden zijn. De andere documenten die hij neerlegde worden overigens niet betwist in hun bewijswaarde. Verzoeker ziet niet in waarom de oproeping wel vals zou zijn. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) zorgt er op deze wijze voor dat verzoeker zijn verklaringen in de eerste asielaanvraag geen kracht kan bijzetten en dat de genomen beslissing nooit meer kan worden herzien aangezien men geen documenten van zijn land aanvaardt. Verzoeker meent dat minstens onderzoek moet worden gedaan naar de authenticiteit van de documenten en dat specifiek moet worden aangetoond waarom deze aangetast zouden zijn door corruptie daar de authenticiteit van de andere documenten niet wordt betwijfeld.

Verzoeker zal er alles aan doen om meer informatie te bekomen over de afloop van de oproeping. Uit het gegeven dat de politie aanwezig was op de bruiloft van zijn zus leidt hij af dat hij nog wordt gezocht. Zijn familie is ook verhuisd. Verzoeker zal contact opnemen met een advocaat om te trachten meer informatie te bekomen over zijn situatie. Tevens zal hij documenten trachten te laten legaliseren bij de Belgische ambassade om te vermijden dat hieraan bewijswaarde wordt ontzegd.

Verzoeker vervolgt dat het CGVS onvoldoende rekening hield met de documenten die hij overmaakte. In de brief van zijn raadsman van 30 september 2013 aan het CGVS wordt duidelijk vermeld dat het niet enkel huwelijksfoto's zijn doch dat hierop tevens de politie te zien is die hem zoekt. Dit is minstens een begin van bewijs voor zijn problemen en vrees. Het CGVS motiveert hierover niets.

Verzoeker stelt dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) geschonden is. Tevens is volgens hem de bestreden beslissing onzorgvuldig genomen, kennelijk onredelijk en niet afdoende gemotiveerd.

Verzoeker beroept zich tevens op de schending van artikel 48/3 en 62 van de vreemdelingenwet. Hij heeft in de mate van het mogelijke documenten bijgebracht en voor het ontbreken van documenten aannemelijke verklaringen afgelegd. Hij doet er alles aan om bijkomende documenten te bekomen en een advocaat te contacteren. Het CGVS heeft zijn dossier onvoldoende onderzocht en een verkeerde inschatting gemaakt van zijn situatie.

Verzoeker toetst zijn situatie aan de vluchtelingendefinitie in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Hij wijst erop dat de situatie in Sri Lanka precair is voor de Tamils en dat de toestand er ernstig en zorgwekkend is. De noodtoestand is, hoewel het conflict beëindigd is, nog van kracht en er vinden nog militaire operaties plaats, vooral in het noorden en het oosten. Verzoeker stelt tot een sociale groep te behoren. Hij is een Tamil en wordt verdacht van LTTE-activiteiten. Hij vreest voor persoonlijke vervolging en kreeg een oproepingsbrief van de politie. Hij kan geen bescherming genieten nu uit het Algemeen Ambtsbericht inzake Sri Lanka, zoals bij het verzoekschrift gevoegd, blijkt dat er in zijn land van alles misloopt en nu hij wordt gezocht door de autoriteiten zelf.

Verzoeker acht de materiële motiveringsplicht en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet geschonden. Hij stelt wel degelijk tot een risicoprofiel te behoren omdat hij in het verleden werd gevangen genomen, gemarteld en gefolterd. Hij kon op clandestiene wijze ontsnappen en vreest bij een terugkeer opnieuw te zullen worden gevangengenomen, gefolterd en gemarteld.

Bovendien vreest hij op de luchthaven als Tamil te worden vastgehouden, ook omdat hij uit het buitenland komt en omdat hij hier meedeed aan manifestaties. Dit blijkt uit de algemene informatie bij het verzoekschrift. De motivering van het CGVS is op dit punt ontoereikend. Uit de beslissing blijkt niet of verzoeker omwille hiervan in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming en hierover wordt niet gemotiveerd en geen objectieve informatie toegevoegd.

Verzoeker stelt een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de vreemdelingenwet en wijst erop dat een onmenselijke of vernederende behandeling een behandeling is die in strijd is met artikel 3 van het EVRM.

2.1.2. Verzoeker voegt volgende stukken bij het verzoekschrift ter staving van zijn betoog: een artikel inzake een rapport van Human Rights Watch, getiteld *"Deported Tamils Brutally Tortured"*, een artikel over de tegenhouding van de deportatie van een bekende Tamil-activist vanuit België naar Sri Lanka, getiteld *"Expulsion of Tamil activist stopped!"*, een artikel over de stopzetting van repatriëringen van Tamils door Zwitserland, getiteld *"Repatriations suspended to Sri Lanka"* en het *Algemeen Ambtsbericht Sri Lanka* van juni 2013. Met uitzondering van het *Algemeen Ambtsbericht Sri Lanka* bevindt al deze informatie zich reeds in het dossier (administratief dossier, stuk 12: documenten).

2.1.3. Verzoeker legt door middel van aanvullende nota's de volgende stukken neer: een internetartikel, getiteld *"Military personals brutally attacks four youths at Mullaitivu"*, een internetartikel, getiteld *"Once again Army opens the Omanthai check post"*, een internetartikel, getiteld *"CID officials questioned Lankan deported from Australia"* en een aantal krantenartikels inzake huiszoekingen in Mullaitivu door militairen, grootschalige zoekacties door militairen en het veroordelen door de nieuwe democratische partij van het geweld in het noorden (rechtsplegingsdossier, stukken 7, 10).

2.1.4. Ter terechtzitting legt verzoeker een kleurenkopie neer van het reeds in het administratief opgenomen valse paspoort. Tevens legt hij het origineel neer van de reeds bijgebrachte oproepingsbrief van de politie (rechtsplegingsdossier, stuk 11; administratief dossier, stuk 12: documenten).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.4. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk of van wanneer hij daartoe de kans heeft, een asielaanvraag zou indienen. Dient echter te worden vastgesteld dat verzoeker, nadat zijn eerste asielaanvraag op 24 juli 2012 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd geweigerd bij arrest nr. 85 146,

gedurende zeven maanden naliet ten tweede male asiel aan te vragen. Ondanks dat hij aangaf dat hij de documenten waarop hij onderhavige, tweede asiel aanvraag baseert reeds ontving in januari 2013, vroeg hij bovendien wekenlang geen asiel aan in België. Hij trachtte integendeel na enkele weken naar Canada te reizen. Verzoeker werd tegengehouden in Zwitserland en vroeg aldaar uiteindelijk asiel aan op 24 februari 2013. Hij werd op 26 maart 2013 overgedragen aan de Belgische autoriteiten voor de behandeling van zijn asielaanvraag (administratief dossier, stuk 9, nr.15; stuk 10; stuk 11). Verzoekers voormelde houding getuigt geenszins van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde. Indien hij daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging koesterde en dringend nood had aan internationale bescherming, kan worden aangenomen dat hij, zeker wanneer hij de nodige documenten had ontvangen, eerder een tweede asielaanvraag zou hebben ingediend.

Verzoeker baseert onderhavige, tweede asielaanvraag deels op de vluchtmotieven zoals aangehaald tijdens zijn eerste asielaanvraag. Hij stelt hij dat hij daardoor nog steeds wordt gezocht en problemen zal ondervinden bij een terugkeer. Verder stelt hij de Sri Lankaanse overheid te vrezen ingevolge zijn deelname in België aan een herdenking en aan de heldendag en vreest hij een terugkeer als Tamil vanuit het buitenland naar Sri Lanka, en dit onder meer omwille van zijn problemen in het verleden en omdat hij in België deelnam aan demonstraties.

In zoverre verzoeker zich beroept op de asielmotieven zoals uiteengezet tijdens de eerste asielaanvraag, dient te worden opgemerkt dat bij arrest nr. 85 146 van 24 juli 2012 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd geoordeeld dat aan deze asielmotieven geen geloof kan worden gehecht. In voornoemd arrest werd geoordeeld dat geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers beweerde betrokkenheid bij de verkiezingscampagne, dat hij geen politieke overtuiging had en zulke overtuiging hem niet kon worden aangemeten en dat hij zijn politieke vervolging en problemen niet aannemelijk maakt. Verzoeker diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg geniet het voormelde arrest kracht en gezag van gewijsde en resten er geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot zijn eerste asielaanvraag.

Verzoeker slaagt er in de huidige, tweede asielaanvraag niet in de gedurende de eerste asielaanvraag teloorgegane geloofwaardigheid van zijn asielmotieven te herstellen. De bijgebrachte oproepingsbrief en de foto's vanop de trouw van zijn zus kunnen hiertoe immers niet volstaan.

Inzake de oproepingsbrief (rechtsplegingsdossier, stuk 11; administratief dossier, stuk 12: documenten), kan vooreerst worden opgemerkt dat het CGVS noch de Raad moet bewijzen dat dit document vals is om hieraan bewijswaarde te ontzeggen doch dat zij dit ook om andere redenen kunnen doen. *In casu* wordt de bewijswaarde van de oproepingsbrief ernstig ondermijnd doordat het logo van de Sri Lankaanse politie zoals afgebeeld in de hoofding van dit document in dermate slechte kwaliteit en dermate onduidelijk is weergegeven dat hieruit hoegenaamd niets valt op te maken. Daarenboven is het uiterst bevreemdend dat dit document, hoewel het zou dateren van 22 december 2012, zowel in de hoofding als in het corpus in de datumnotatie de voorgedrukte vermelding *"200….."* in plaats van *"201….."* bevat. Dat de Sri Lankaanse politie zich bijna drie jaar na het aanvangen van 2010 nog zou bedienen van documenten met zulke fouten in de voorgedrukte standaardhoofding en –tekst is hoegenaamd niet aannemelijk. Deze vaststellingen klemmen nog des te meer daar het niet aannemelijk is dat de Sri Lankaanse overheid verzoeker ongeveer een jaar nadat de vermeende problemen zich zouden hebben voorgedaan, nadat hij zou zijn ontsnapt en nadat hij het land verliet plots zouden oproepen om zich aan te bieden. De bewijswaarde van de oproepingsbrief wordt nog verder ondermijnd doordat verzoeker zich klaarblijkelijk zelf niet eens de moeite heeft getroost om zich terdege op de hoogte te stellen van de inhoud van dit document. Hij kon immers niet aangeven op welke datum de oproepingsbrief zou zijn afgeleverd en kon evenmin met zekerheid aangeven wanneer hij precies werd opgeroepen volgens de brief (administratief dossier, stuk 4, p.5, 9). Dat verzoeker zulk gebrek aan interesse vertoonde omtrent de brief die hij neerlegt om zijn vrees alsnog geloofwaardig te maken getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees in zijn hoofde. Uit de informatie zoals opgenomen in het administratief dossier (stuk 13) blijkt bovendien dat in Sri Lanka een hoge graad van corruptie heerst en dat juridische documenten zoals oproepingen er eenvoudigweg tegen betaling kunnen worden verkregen, zodat de bewijswaarde van de neergelegde oproepingsbrief hoe dan ook ernstig moet worden gerelativeerd. Bovendien wordt dit document niet neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas. Het geheel van voormelde vaststellingen volstaat om te besluiten dat niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht aan de neergelegde oproepingsbrief.

Wat betreft de foto's die zouden zijn genomen op de bruiloft van verzoekers zus en waarover het CGVS overigens wel degelijk motiveert dat deze geenszins een bewijs vormen voor verzoekers ingeroepen

persoonlijke vervolging door de Sri Lankaanse overheid (administratief dossier, stuk 12: documenten), dient te worden opgemerkt dat aan zulke foto's, gelet op de manipuleerbaarheid ervan en op mogelijke enscenering, geen bewijswaarde kan worden gehecht. Bovendien worden ook de foto's geenszins neergelegd in het kader en ter adstructie van geloofwaardige verklaringen. Daarenboven betreffen deze een momentopname en kan uit de loutere aanwezigheid van de politie op de bruiloft van zijn zus geenszins worden afgeleid dat verzoeker persoonlijk zou worden gezocht. Uit de foto's blijkt niet om welke reden en in welke hoedanigheid en omstandigheden de politie aldaar aanwezig zou zijn geweest, laat staan dat hieruit zou kunnen worden afgeleid dat zij er waren om hem te zoeken.

Voor het overige heeft verzoeker geen documenten bijgebracht die elementen bevatten die de teloorgegane geloofwaardigheid van zijn asielrelaas zouden kunnen herstellen.

De geloofwaardigheid van dit relaas wordt nog op fundamentele wijze verder ondergraven doordat verzoeker zich niet de moeite heeft getroost om zich op de hoogte te stellen van de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Uit zijn gezegden, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt dat hij onwetend was over eventuele verdere acties vanwege de politie tegen zijn persoon, hij niet wist of er al dan niet een rechtszaak tegen hem werd geopend en hij niet de nodige pogingen ondernam om zich te informeren over de stand van zaken en over een eventuele rechtszaak tegen hem. Redelijkerwijze kan van een kandidaat-vluchteling nochtans worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn vermeende problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging. Verzoeker kondigt in het verzoekschrift aan dat hij zal trachten meer informatie te bekomen. Niet enkel kan dit zijn eerdere nalatigheid ter zake niet tenietdoen, doch tevens toont hij niet aan sedert het nemen van de bestreden beslissing ook maar enige poging te hebben ondernomen teneinde zich alsnog te informeren over zijn situatie en problemen.

Inzake zijn activiteiten in België, dient te worden vastgesteld dat verzoeker, gelet op hun beperkte aard, niet aannemelijk maakt hierdoor in de negatieve aandacht te staan van de Sri Lankaanse autoriteiten. Uit zijn verklaringen aangehaald in de bestreden beslissing blijkt dat hij geen lid is van een buitenlandse politieke Tamilorganisatie, dat hij als gewone Tamilburger deelnam aan twee activiteiten (herdenkingsdag en een stille optocht) en dat hij verder geen andere activiteiten had. Verzoeker toont aldus geenszins aan een politiek profiel te bezitten en politieke activiteiten te hebben gevoerd ingevolge dewelke hij in de negatieve aandacht zou zijn gekomen van de Sri Lankaanse autoriteiten en bij een terugkeer naar Sri Lanka enige vrees voor vervolging zou dienen te koesteren.

Gezien gelet op het voorgaande noch aan zijn beweerde problemen in het verleden, noch aan de bewering dat hij ingevolge zijn activiteiten in België problemen zou riskeren geloof kan worden gehecht, maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat hij bij of na een terugkeer naar en aankomst in Sri Lanka persoonlijk zou worden geviseerd of vervolgd. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat hierover, in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, wel degelijk wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing en objectieve informatie in het dossier is opgenomen (administratief dossier, stuk 13: landeninformatie, nr.4). Uit deze informatie blijkt dat verzoekers loutere hoedanigheid en herkomst als Tamil, vredelievend activisme en verblijf en asielaanvraag in het buitenland onvoldoende zijn om de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten op te wekken, alsmede dat in hoofde van verzoeker, gelet op de ongeloofwaardigheid van de aangevoerde vrees, geen risico kan worden aangenomen op foltering bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Dit blijkt overigens tevens duidelijk uit het *Algemeen Ambtsbericht* dat door verzoeker bij het verzoekschrift wordt gevoegd (p.62). Het artikel inzake een rapport van Human Rights Watch, getiteld *"Deported Tamils Brutally Tortured"*, dat zich reeds in het dossier bevond (administratief dossier, stuk 12: documenten), vermag geen afbreuk te doen aan het voorgaande. Integendeel blijkt uit voormelde landeninformatie dat volgens de opsteller van het rapport van Human Rights Watch in kwestie alle slachtoffers van foltering bij terugkeer waarvan zij weet had betrokken waren geweest bij of banden hadden met de LTTE voordat zij naar het buitenland vertrokken (administratief dossier, stuk 13: landeninformatie, nr.4, p.26). De overige artikels bij het verzoekschrift, die zich ook reeds in het dossier bevonden (administratief dossier, stuk 12: documenten), bevestigen dat personen die omwille van hun politieke profiel en activiteiten reeds in de negatieve aandacht staan van de Sri Lankaanse overheid riskeren te worden geviseerd bij of na een terugkeer naar hun land. Verzoeker toont gelet op het voorgaande echter niet aan zich in zulke situatie te bevinden.

De overige door verzoeker bijgebrachte documenten en informatie bevatten geen elementen die in zijn hoofde het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging kunnen aantonen (rechtsplegingsdossier, stukken 7, 10 en 11; administratief dossier, stuk 12: documenten).

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de sub 2.2.4. gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Voorts kan noch uit de door verzoeker bijgebrachte informatie (rechtsplegingsdossier, stukken 1, 7, 10 en 11; administratief dossier, stuk 12: documenten), noch uit de landeninformatie in het administratief dossier (stuk 13) worden afgeleid dat de situatie in verzoekers land van herkomst zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Derhalve toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Gelet op het voorgaande, kan de aangevoerde schending van de motiveringsplicht niet worden aangenomen.

2.2.7. Evenmin kan worden aangenomen dat het redelijkheidsbeginsel zou zijn geschonden. Dit beginsel is immers enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing en de bestreden beslissing staat, zo blijkt uit het voorgaande, geenszins in kennelijke wanverhouding tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.2.8. Nog daargelaten dat verzoeker voor het overige geheel niet preciseert op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* geschonden zou zijn, dient te worden opgemerkt dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft zijn asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.2.9. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, http://curia.europa.eu).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.10. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	A. VAN ISACKER